

Indberetning til Udenrigsministeriet

fra

den kgl. Ministerresident i Washington.

De Forenede Staters hele Omsætning med Udlandet, omfattende saavel Udførsel som Indførsel, og dette atter saavel af Varer som af Mønt og ædle Metaller, har i 1881—82 *) udgjort 1,567,071,700 Doll., hvilket er c. 108 Mill. mindre end i det nærmest foregaaende Aar, der var et Maximum. Holdes Mønt og ædle Metaller ude af Beregningen, bliver Totalsummen 1,475,181,831 Doll., eller henved 70 Mill. mindre end ifjor.

Hele Vareudførslen var Doll. 750,542,257, hvilket er c. 152 Mill. mindre end i 1881 og 85 Mill. mindre end i 1880, men forøvrigt mere end i noget andet Aar. Hele Vareindførslen var 724,639,574 Doll., hvilket er 82 Mill. mere end i 1881 og overhovedet det højeste Tal, som er naaet for Indførslen, hvilket dog ikke skyldes en Forøgelse af Kvantiteten af fremmede Varer, men den gjennemgaaende højere Pris for disse. Som oftere berørt, var der i de senere Aar indtraadt en væsenlig Forandring i de Forenede Staters Handels-

*) For Kortheds Skyld betegnes hvert Finansaar, der omfatter Tiden fra 1ste Juli til næstfølgende 30te Juni, ved det sidste af Aarstallene.

Indberetning til Udenrigsministeriet

fra

den kgl. Ministerresident i Washington.

De Forenede Staters hele Omsætning med Udlandet, omfattende saavel Udførsel som Indførsel, og dette atter saavel af Varer som af Mønt og ædle Metaller, har i 1881—82 *) udgjort 1,567,071,700 Doll., hvilket er c. 108 Mill. mindre end i det nærmest foregaaende Aar, der var et Maximum. Holdes Mønt og ædle Metaller ude af Beregningen, bliver Totalsummen 1,475,181,831 Doll., eller henved 70 Mill. mindre end ifjor.

Hele Vareudførslen var Doll. 750,542,257, hvilket er c. 152 Mill. mindre end i 1881 og 85 Mill. mindre end i 1880, men forøvrigt mere end i noget andet Aar. Hele Vareindførslen var 724,639,574 Doll., hvilket er 82 Mill. mere end i 1881 og overhovedet det højeste Tal, som er naaet for Indførslen, hvilket dog ikke skyldes en Forøgelse af Kvantiteten af fremmede Varer, men den gjennemgaaende højere Pris for disse. Som oftere berørt, var der i de senere Aar indtraadt en væsenlig Forandring i de Forenede Staters Handels-

*) For Kortheds Skyld betegnes hvert Finansaar, der omfatter Tiden fra 1ste Juli til næstfølgende 30te Juni, ved det sidste af Aarstallene.

forbindelse med Udlandet; indtil 1875 inkl. havde, paa ganske enkelte Aar nær, Forholdet været dette, at Amerika indførte Mere, end det udførte, og denne aarlige Difference, som forøvrigt bevægede sig i uregelmæssige Spring, steg undertiden til saa store Beløb som 130, 150, endog 180 Mill. Dollars, hvad der i Forhold til Datidens ringere Totalomsætning var noget meget Betydeligt. Fra 1876, da den stærke Stigen i Produktionen først gjorde sig gjældende, slog dette om, og «Handelsbalancen» har siden, som man udtrykker sig, været til Unionens Fordel. Overskudet af Udførsel over Indførsel var allerede i 1878 saa højt oppe som c. 258 Mill. og steg i 1879 endog til c. 265 Mill. Ifjor var det c. 260 Mill., men har nu i 1881—82 kun udgjort c. 26 Mill., hvilket er mindre end i noget af de sex foregaaende Aar. Denne Nedgang kan ikke komme overraskende i et Aar, hvor Overskudet af Korn til Udførsel har været saa meget mindre end tidligere, og hvor Priserne for indførte Varer har været højere end sædvanlig; snarere maa man forundre sig over, at der desuagtet er en Overvægt paa Amerikas Side, og denne Kjendsgjerning vidner saaledes yderligere om Landets umaadelige Fremskridt. Der har i den nærmest foregaaende Periode maattet sendes store Summer af Mønt og Bullion fra Evropa hertil for at dække hin Difference; i det sidste Aar har dette ikke været saa, der er endog udført herfra c. 50 Mill. i Guld og Sølv, medens der kun er indført c. 43 Mill. (det er jo nemlig ingenlunde nødvendigt, at Handelsbalancens Facit likvideres i samme Aar eller alene med Metal), og altsaa har Amerika sendt over Havet Netto c. 7 Mill. Denne forandrede Situation turde tildels forklare den Stilhed,

som i den senere Tid har hersket med Hensyn til Spørgsmaalet om Bimetallismen; saa længe Guldet strømmede saa stærkt fra den gamle Værden til den nye, var det af Interesse for Amerika at «holde Evropa solvent», som man kaldte det, og var dette end ikke den eneste Grund til Bestræbelserne for at opretholde og gennemføre Sølvets som Værdimaaler, saa var det dog en af de væsentligste. Men i det sidste Aar har der som sagt ikke været Grund til Bekymring i denne Henseende, Europas Guldbeholdning er ikke bleven formindsket ved Remisser hertil.

Af den hele Vareudførsel, c. 750 Mill. Doll., var der lidt over 17 Mill. gjenudførte fremmede Varer. Der bliver tilbage som repræsenterende Unionens egne Frembringelser 733 Mill. Dette er c. 150 Mill. mindre end i 1881 og c. 90 Mill. mindre end i 1880, men forøvrigt mere end i noget tidligere Aar. Nedgangen falder næsten udelukkende paa Agerbrugsprodukter, særlig paa Bomuld, Korn og Fedevarer. Høsten af Bomuld anslaaes for 1880 til $6\frac{3}{5}$ Mill. Baller, for 1881 kun til $5\frac{2}{5}$ Mill., eller 18 pCt. mindre; af Hvede for 1880 til c. 500 Mill. Bushels, i 1881 kun 380 Mill. eller 24 pCt. mindre; af Majs for 1880 c. 1717 Mill. Bushels, men i 1881 kun 1195 Mill. eller over 30 pCt. mindre, ligesom Byg og Rug var ringere. Som Følge heraf finde vi ogsaa en stærk Nedgang i Udførselsværdien af Agerbrugsprodukter: Bomuld fra 248 Mill. (i 1881) til c. 200, Hvede fra c. 168 Mill. til c. 113, Majs fra c. 51 Mill. til c. 29, Hvedemel fra 45 til 36, Kreaturer fra 14 til 8 Mill. Dollars, for Kjød, Flæsk, Smør, Ost, Fedt osv. lignende Formindskelser, i det Hele taget for Bomuld, Korn og Fedevarer en Mindreværdi imod forrige Aar af

over 166 Mill. (480 Mill. imod 646). Naar uagtet denne Nedgang den hele Formindskelse i Aarets Vareudførsel kun er angiven til c. 152 Mill., ligger dette i, at der har været en Stigning i Udførslen af Petroleum (fra 40 Mill. til over 51 Mill.) og forskellige Fabrikata. Ifjor angav jeg, at de ni Tiendedele af Unionens Udførsel havde været Raastoffer og Produkter af Agerbruget, saa at der kun blev en Tiendedel tilbage til industrielle Frembringelser. Iaar er Forholdet lidt gunstigere for de sidstnævnte, der maaske tør ansættes til en Syvendedel.

Nedenstaaende Tabel viser, hvorledes Udførselsværdien (i Millioner Dollars) for nogle af Hovedartiklerne er stegen fra Tiaar til Tiaar, hvorefter endnu vil findes anført de to sidst forløbne Aar:

	Bomuld.	Korn og Brødst.	Fedevarer.	Petroleum.	Tobak.
1820	20	5	3	»	6
1830	30	7	3	»	6
1840	64	14	3½	»	11
1850	72	13	11	»	11
1860	192	24	17	»	19
1870	227	72	29	33	23
1880	212	288	127	36	18
1881	247	270	152	40	21
1882	200	183	121	51	22

Uagtet denne umaadelige Fremgang vil man finde, at Agerbrugsprodukterne i alle disse Aar udgjøre omtrent det samme Forholdstal af hele Udførslen; de repræsenterede i 1820 80 pCt., i 1850 80 pCt., i 1880 83 pCt. og i 1882 lidt over 75 pCt. af dennes Værdi. Unionens øvrige Produktion til Udførsel har følgelig holdt Skridt med Agerbruget. Inddelt i større Kategorier, ved hvis Bestemmelse der dog altid bliver noget Vilkaarligt, bestod Udførslen for 75,31 pCt. af Agerbrugsprodukter,

for 14,07 pCt. af industrielle Frembringelser, for 7,67 af Mine-Produkter, hertil regnet mineralske Oljer, for 1,25 pCt. af Skovbrugs- og for 0,85 pCt. af Fiskeri-produkter, hvorefter der bliver en Rest af 0,85 pCt. for alle andre Gjenstande. At Unionen selv efter en saa ringe Høst har haft et Overskud af Agerbrugsprodukter til Udførsel for en saa betydelig Sum som over 552 Mill. Dollars, viser noksom, hvor langt Udviklingen alt er skreden fremad, og bag den ligger der endnu umaadelige, hidtil urørte Fremtidsmuligheder. Indenfor et saa langt Tidsrum, som overhovedet lader sig overskue, vil Unionen være i Stand til at møde en hvilken som helst Efterspørgsel paa dette Omraade.

Der er ikke særlig Opfordring til her at dvæle ved Amerikas Exportartikler udenfor Landbruget. Kun ganske i Forbigaaende skal det omtales, at dette Kontinent under Overfladen skjuler maaske endnu større Rigdomme end i sin frugtbare Jordbund. Herved sigtes ikke blot til de ædle og uædle Metaller, hvoraf nye Lejer idelig opdages, heller ikke blot til de mineralske Oljer, hvis stærke Stigning i Produktion maaske ikke vil holde sig i Længden; der tænkes fortrinsvis paa Unionens utrolige Skatte af Stenkul. England, hvis Kulminer have været Fundamentet for dets Storhed, har c. 12,000 (engl.) Kvadratmile af Kullejer; i de forenede Stater kjendes der allerede 192,000 Kvadratmile. Men medens England aarlig, foruden sit eget store Forbrug, udfører c. 25 Mill. Tons Kul, er hele Unionens Udførsel endnu ikke 1 Mill.

Skjønt det Kvantum af Korn og Fedevarer, som er udført i 1881—82, er mindre end i de nærmest foregaaende Aar, var det dog som paavist baade absolut

og relativt overordenlig stort, og det er ikke den mindst interessante Side af Aarets Statistik, som knytter sig til de Transportmidler, der have været anvendte for at befordre disse uhyre Kvantiteter af Varer, og den Gjennemsnitspris, til hvilken Transporten har kunnet udføres. Paa den indenlandske Del af Vejen, fra Produktionsstedet til Udskibningshavnen, viser der sig ogsaa i det sidste Aar en Nedgang i Omkostningerne, og denne skyldes ligesom hidtil væsenlig den stærke Konkurrence, paa den ene Side imellem Landevejene og Jernbanerne, paa den anden Side mellem Jernbanelinjerne indbyrdes. Det er ikke saa mange Aar siden, at Vandvejen gennem de store Søer, Eriekanalen og Hudsonfloden til New York var den eneste Forbindelse imellem de kornproducerende Egne i Vesten og Udførselshavnen. Nu er der ved Siden af den et helt Net af Jernbaner, der fra talrige Knudepunkter i det Indre forgrene sig til de fjerneste Distrikter, og med hvert Aar udvides dette System, samtidig med at Driften forbedres, at der indrettes flere Tog, indføres Lettelser og Besparelser af enhver Art ved de enkelte Linjers Samarbejden. Jernbanerne befordre nu mange Gange mere Gods end Kanalerne*); selv naar man tager en forholdsvis saa vægtig og billig Artikel som Korn, viser det sig, at omtrent 84 pCt. deraf transporteres ad Banerne, medens ikke fuldt 17 pCt. benytte Vandvejen. Men dette forhindrer ikke, at Kanalerne udøve en meget betydnings-

*) Medens hele Drægtigheden af de paa Kanalerne og i Kysthandelen beskjæftigede Fartøjer udgjorde c. 2,640,000 Tons à 100 Kubikfod, repræsenterede Jernbanernes Materiel c. 7 Mill. Tons, og hver af disse sidste Tons kunde benyttes mange Gange af Kommunikationen imod hver Gang, at en Skibs-Ton kom til Anvendelse.

fuld regulerende Indflydelse paa Jernbanernes Godsfragter. Naar Udførslen af Hvede har kunnet stige i ti Aar fra 47 til 168 Mill., af Majs fra lidt over 1 til over 50 Mill., af Fedevarer fra 29 til 152 Mill., af levende Kreaturer fra 1 til over 16 Mill., saa skyldes dette for en meget væsenlig Del de efterhaanden gennemførte Nedsættelser i den indenlandske Fragt. I 1868 kostede det at føre en Bushel Korn fra Chicago til New York ad Kanalvejen lidt over 25 Cents; ad Banevejen c. 43 Cts.; i 1870 var man allerede naaet ned til resp. 17 $\frac{1}{2}$ og 33,³ Cts., i 1875 til 11,⁴ og 24,¹, i 1880 til 13,² og 19,⁷, og i 1881 var man nede paa resp. 8,⁶ og 14,⁴ Cents. Denne store Nedsættelse i det sidste Aar er dog af en egen Natur, idet den skyldes en igjennem Maaneder fortsat «Jernbanekrig», under hvilken de rivaliserende Linjer underbød hinanden med billige Fragttaxter. Taget for ti Aar repræsenterer Nedgangen af den indenlandske Fragt fra Chicago til New York 13 pCt. af Hvedeprisen og over 23 pCt. af Prisen for Majs. Der er i Aar vedtaget et Skridt, som kan antages at ville virke yderligere i samme Retning, nemlig at Afgiften paa Erie-Kanalen er bleven ophævet og Sejladsen givet helt fri. Ligeledes vil det faa Betydning, at den direkte Export fra Indlandshavne er bleven lettet; Chicago udførte i 1881 direkte til Udlandet over 600,000 Tons af Værdi næsten 50 Mill. Dollars. Den direkte Udførsel fra Møllerstaden Minneapolis begyndte først for fire Aar siden og udgjorde i 1881 allerede næsten 1,200,000 Tønder Mel til Værdi af henved 9 Mill. Dollars.

Ved Vareindførslen er der ikke Grund til at dvæle saa udførlig. Af det hele Kvantum, hvis Totalværdi

som ovenfor nævnt udgjorde c. 725 Mill., vare Hovedartiklerne: Sukker med c. 100 Mill. eller næsten 14 pCt., Silkevarer 52 Mill. eller c. 7 pCt., Jern- og Staalvarer 51 Mill. eller 7 pCt., uldne Varer $48\frac{1}{2}$ Mill. eller $6\frac{3}{5}$ pCt., Kaffe 46 Mill. eller $6\frac{1}{3}$ pCt., Kemikalier 41 Mill. eller $5\frac{3}{10}$ pCt., Bomuldsvarer 35 Mill. eller ikke fuldt 5 pCt.

Af Handelsomsætningen med Udlandet falder der mere end to Femtedele paa England. Udførslen til det forenede Kongerige var over 408 Mill. eller henved 55 pCt. af den hele; Indførslen derfra c. 196 Mill. eller omtrent 27 pCt. af den hele. Storbritannien modtog saaledes fra Amerika mere end det Dobbelte af den Værdi, som det sendte dertil; det er uden Sammenligning Amerikas bedste Kunde for Bomuld, Tobak, Korn, Fedevarer, Kjød osv., men kan kun dække Halvdelen af Betalingen for disse Gjenstande med sine Fabrikata. Til Danmark har Unionen udført for 3,865,571 Doll., men kun modtaget Varer derfra for 394,377. Sverig-Norge har kun hentet i Amerika for 1,743,791 Doll., men sendt dertil for 1,639,972, især Tømmer og Jern. Vore dansk-vestindiske Øer have sendt til Amerika for 539,024 Doll., men modtaget derfra for 728,728. Island og Grønland have sendt hertil for 51,589 Doll. (Kryolith?) og ikke taget Noget tilbage.

Af Indførselsværdien, ialt c. 716 Mill., repræsenteredes c. 211 Mill. af toldfrie, c. 505 Mill. af toldpligtige Varer. Paa disse sidste udgjorde Tolden c. 216 Mill. Doll. eller i Gjennemsnit 42,66 pCt. af Værdien, en aldeles uforholdsmæssig Beskatning. En Tarifrevision, hvortil der i Sommerens Løb er gjort Forarbejder af

en særlig Kommission, foreligger netop nu Kongressen, men det er meget usikkert, om den føres igjennem, og selv i heldigste Tilfælde vil den endnu efterlade en meget høj Beskyttelsestold.

New York bliver ved at hævde sin Plads som den uden al Sammenligning dominerende Havn og Handelsplads i Unionen. Over Halvdelen af hele den i Udenrigshandelen beskjæftigede Læstedrægtighed faldt paa New York, og næsten 70 pCt. af Toldindtægterne opkrævedes der.

Medens Udenrigshandelen — om end med Standninger i enkelte Aar, deriblandt det sidst forløbne — saaledes voxer og voxer, vedbliver Tilbagegangen i den amerikanske Skibsfart. I 1856 besørgedes over 75 pCt. af hele Omsætningen med Udlandet ved amerikanske Skibe, i 1881—82 kun 15,5 pCt. Ikke en eneste af de c. 46 Mill. Bushels Korn, som i sidste Aar udførtes fra New York til Evropa, sejlede under amerikansk Flag. Aarsagerne til denne Tilbagegang har jeg tidligere haft Lejlighed til at udvikle, og de ere fremdeles de samme. Ogsaa dette Spørgsmaal foreligger Kongressen, men saalænge man søger efter Helbredelse ved Forbud imod i Udlandet byggede Skibe, forhøjet Beskyttelse for de indenlandske Skibsværfter og et Subventionssystem for amerikanske Rhederier, vil man næppe faa Bugt med Sygdommen. Skibsfartslisterne vidne fremdeles om Dampskibenes tiltagende Overlegenhed. Danmarks Skibsfart paa de Forenede Stater har taget et betydeligt Opsving i de senere Aar, hvad der især skyldes den direkte Dampskibslinje; der indkom under dansk Flag i 1879: 45,640, i 1880: 70,350, i 1881: 66,947, i 1882: 68,879 Tons.

Sverig-Norge havde i de samme Aar resp. 1,232,945, 1,234,998, 1,035,078 og 830,200 Tons.

Indvandringen har i 1881—82 naaet 788,992 Individer, det højeste Tal, som nogensinde er kjendt, 120,000 flere end i Aaret forud, der ansaas for enestaaende. Af Unionens hele Indvaanertal, der nu vel udgjør mindst 52 Millioner, ere saaledes ikke langt fra 12 Mill. komne hertil som Emigranter. Hovedmassen af sidste Aars Indvandring var Tyskere, c. 250,000, derpaa engelske Undersaatter c. 180,000 (heraf kun 76,000 Irlændere imod 82,000 Englændere og 19,000 Skotter). For de tre nordiske Lande stiller Forholdet sig saaledes: Sverig i 1881: 49,760 og i 1882: 64,607; Norge i 1881: 22,705 og i 1882: 29,101; Danmark i 1881: 9117 og i 1882: 11,618.
